

HuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFi

Hungária fiataljai Ifjúsági rovat

Rakd el a HUFI minden számát úgy, hogy - mint kis „könyvecske” - a kezed ügyében legyen.
A néprajz, néptánc, cserkészélet gyöngyszemeit gyűjtögetjük számodra!

A LEGÚJABB KARÁCSONYI VÁSÁRUNK

Piros bársonyszalagok, selymes palástok és aranygömbös mirtuszlevél csokrok díszítik a Hungária falait, mintha földre szállt mágikus angyalok suhantak volna át a termeken, amikor üres minden, amikor a csend és a békés hajnali sötétség uralkodik. Öröm elképzelni! Am az angyalok gondos asszonykezeket irányítottak, szárnyak helyett létrákra mászva díszítettek napokon keresztül, hogy az egyesületünk minél otthoniasabban, „karácsonyasabban” fessen a sok látogató szeme előtt.

Ez alkalommal négy napon át tartott a vásár, december 8, csütörtöktől december 11, vasárnapig! A füllesztő december melegében ragyogtak a díszek, árusítottak a legváltozatosabb standok, míg a tűz fölött pedig szüntelen füstölgött az étvágygerjesztő kolbász és hamburger mágnese illata. Magyar muzsika-néptánc háttérrel fogyott literszámba a jeges csapolt sör, és ide-oda futkározó gyermekek támasztották alá az ilyenkor megkívánt hangulatot.

Ha az ember végignézné az összes arcot, észrevenné az önfeledtség boldogságát, de azt is, hogy még akkor is jó lenne a hangulat, ha senki sem adna el semmit az árujából. Persze nagy a konkurencia, sajnos drágaság van, nincs a lehető vevőknek sem annyi pénze, mint „annak idején”... Leginkább apróságokat vásárolnak, de hihetetlen a nyüzsgés.

Megszámlálhatatlan mennyiség érdeklődő járt ide-oda, kérdezett, beszélgetett s böngészett az asztalok kínálatai között. Láthattuk a kezekben a zsákcokkákat, a bevásárlás eredményét. (*)

Az idén vagy másfél tucat „eltűnt” magyarral találkozhattunk! Micsoda öröm! Az „elmegyek oda, ahova tartozom” és „megnézem, mi van” - csodás! A legtöbb ilyen találkozás a táncsoport három sátra előtt történt, a kirakott kis asztalok s székeknél. Spontán ölelések! Az emlékekkel színesített jeleneteket mind le kellett volna filmezni! Ott állt a **Regösök** házikója s omlott ki alóla a csalamádés-mustáros „szuper pancho” illata. Mellette az **Olean-der** regös asszonycsoport ajándék-standja

és az együttes kis múzeuma tündöklött a vonzó színes tárgyak és népviseletektől. Pár lépésre onnan, a karácsonyi kosár sorsjegy-asztala. Nagyon mutatós volt e körzet! Népviseletbe öltözött táncosok ügködtek, szólt az élő zene és ropogott a rögtönzött néptánc is. Természetesen, amilyen maga a magyar élet!

Még az is csodás, hogy 2011 végén **Mikulást** várnak a gyerkőcök! Mintha abban a pillanatban a legszebb s ártatlanabban remény ereszkedne le mindenkire, mint maga a gyermekkor egyik csúcsemléke.

Igaz, hogy már nem csörgő-piros krepp papírcsomagokat kapnak, hanem puha plasztik zsákcokkába pakolt színes szópókákat, cukorkákat és ugyancsak műanyag emlékjándékokat... de azért irtó kedves a nagydarab s hagyományosan beöltöztetett „télapó” bevonulása és jelenléte! Majdnem másfél órát tartott a gyermekeknek szánt zsákok kiosztása.

Meleg volt, állt a levegő... Fejünk felett pedig gyülekeztek a fenyegető, sötétszürke felhők. - Mind a négy nap folyamán volt gyermek táncház. A **Mákos** húzta fáradhatatlanul, és páratlan hangulat keletkezett, míg a meghatott fiatal szülők nézték apróságaik mozgását. Mesebeli jelenetek sorakoztak, egyik a másik után. A picinykék igen élvezték a hangszerek láttát és a vidám muzsikát!

Minden vásárunk szokásos vasárnapi fénypontja a Regös együttes fellépése a teniszpálya közepén. Az idén a **Mákos** népi zenekara kíséretében, újszerű művészi mutatványt rendeztünk, főleg a minden évben belátogató idegenek felé. Bogyiszlói (Sárköz) üveges táncokat,

Havi „HUFImondat”:

„Bár megtanulna az eszme is az álmok nyelvén beszélni!”

(A. Jodorowsky)

Olvasunk... és gondolkozunk:

Kép és szó...

Okos lenne olyan tudatban élnünk, amely által tisztán foghatnánk fel azt, hogy a képek világa kormányozza legtöbb tetteinket. Akkor befolyással hatnak ránk, hogy aztán elkerülhetetlenül az azokban látottak következtében cselekszünk. Persze nem minden esetben alattomos a képek hatása, ui. sokszor elég egy kép ahhoz, hogy a lényeg érthető legyen. Vagyis mégsem kellenek mellé a szavak...

Egyesek olyannyira hozzátartoznak tudatunkhoz, hogy nincs már magyarázatra szükség. Hiszen kell-e egy karácsonyfádszhez az alulírat? Vagy egy könnyező szem mellé a sok szó? Nagy mosolyra a hosszú idézet? Ölelésre a hosszú magyarázat? Nap mint nap ránközönlő gesztusa van a képeknek! El-árasztják lényünk minden sarkát, s annyira nyilvánosság elé tárják a valóságot, hogy legtöbbször még a legdúsabb fantáziával ellátott embert is körülfontják, mint egy ragacsos pókháló! A szubliminális - küszöb alatti - üzenetek tapadnak, mint a gyanta, és az ezerszeri megismétlésük bizony eléri a célját! Az egyszerű ember viszont egyszerűen befogadja a burkolt ukázt.

Iszonyatosan veszélyes! S épp emiatt válik felelősséggé mindaz, amit mutatunk magunkból, ha nevelésről van szó. Mert hát hallani nem mindenki hall jól, ámde látni mindenki lát (még akkor is, ha nem néz figyelmesen) s amit lát, azt folyamatosan, mélyen elraktározza, s így megmarad benne.

Régebben érinthető papírra öntött szórengeteg szólt hozzánk, s ritkán (igen ritkán) meg-megjelent egy kép, amely később érkezve eszménkhez nemigen volt azonosítható az olvasás alatt általunk előzetesen elképzelttel. Isteni idők voltak, s hálás vagyok, hogy azt megismerhettem!

kalotaszegi (Erdély) legényest és csárdást láthattak, valamint egy táncház jellegű észak-mezőségi (Erdély) csoportos finálét. Kimondhatatlanul édes és felejthetetlen élmény volt a kis **Szotyori Totó (Papp Gabi és Szotyori Ricardo fia)** merész táncmutatványa! A drága két éves kislány „beállt” közénk és végigtáncolta bemutatónkát! A tapsvihart ő kapta! Mi élvezettel, bár egyszerűen óvatosan jártuk a táncunkat, nehogy „rálépjünk” a kis rögtönzött „kollegánkra”!

* Folyt. a 2. oldalon

Azonban mivel még mindig a szavak fejlesztik fantáziánkat, a képek korában mégis azok maradhatunk meg épségben, akik *olvasunk*. Akik sajátos véleményünket kíséreljük formálni, hogy aztán a mások által megfogalmazott kép ne dönthesen helyettünk. E képvilág leghatásosabb példája a propaganda. Minden területen az a nagy beindító! Persze majdnem száz százalékban képekből indul ki. A vizuális első benyomás a meghatározó. Egyáltalán nem könnyű tőle megszabadulni. Egy jó reklámpakát többet ér, mint egy tárgyilagosa magyarázat, és sokkal kevesebb helyet foglal el. Egy vidám, nevető cserkész arcképe effektívebb reklám a mozgalomnak, mint maga a cserkész-törvények későbbi, értékes felsorolása s ösztönzése. Éppúgy mondhatjuk azt is, ahogy már fentebb is említettük, hogy minél többször terjesztünk egy bizonyos képet, annál inkább vessük be üzenetét az emberek eszméjébe, hiszen „lassú víz partot mos”. Vagyis döntéseket serkentetünk, véleményt születtetünk meg, és ez által a sorsokhoz nyúlunk! És hát tudjuk, hogy tetteink nem a véletlenből fakadnak. A következményeik sem.

Kezeljük óvatosan a képeket, keressük meg hozzájuk a legilletékesebb szavakat, s végül vállaljuk felelősséggel azt, ami adatott nekünk, mint magyar életünk szerepe!

„Meg kell értenie az embernek, hogy nem véletlen, hová születik, hol él, hová tartozik, milyen nyelven beszél, mit hisz, mire teszi föl az életét, mit tagad és mit nem vall a magáénak, mit ölel magához és mit utasít el magától. És nem véletlen, milyen sors az, amit az embernek végig kell küzdenie, vállalnia kell, meg kell hajolni előtte, és tudomásul kell vennie, akármennyire zúgolódik is gyenge óráiban, és bárhogyszívesen tőle néha-néha megszabadulni.” (Kodolányi János).

Zólyomi Kati

Addig élek amíg élek,
amíg bennem zeng a lélek!

Addig hadd
meséljek el
mindent!

LELKI SARKOCSKA

A REGÖSÖK NYÍLT KÖSZÖNŐLEVELE

A nagyközönség csak a munka eredményét láthatja. Viszont minden csoport mögött sok dolgozó kéz teszi lehetővé a sikert!

Az idei vásáron mindenki élvezhette a Regös együttes impozáns 4 standját. A négyből hármat az **Oleander aszszonycsoport** szervezett meg és vezetett le. Az aszszonyok előzetes munkája, fáradságát nem ismerő, odaadó buzgalma és önzetlen kedvessége eredményezte a bevételünk nagy részét. Ők szerezték be s hozatták el Magyarországról a sok eladandó tárgyat, ők álltak a pult mögött négy napon át!

Itt fejezzük ki hálánkat az **Íjjas** testvéreknek is, **Árpi** és **Péternek**, akik évek óta támogatják a táncsoportot a **Los Montes** termékeik eladásával.

A sorsjegyasztalunk is felülmúlhatatlan volt! Alig fért el rajta a szép díjak sokasága. A **Magyar nagykövetséget** külön hálánk illeti, mert mint előző években is, sok értékes ajándékkal gazdagította a nyerevényeinket. A három, zsúfolásig megpakolt kosáron kívül **sok szívélyes „névtelen”** is adományozott díjakat. Végtelenül hálásak vagyunk nekik is!

Nagy öröm az Együttes részére ennyi támogatást kapni. Köszönjük!

A Regösök máris újabb nagy kihívás előtt állunk. Feladatunk ápolni és továbbadni értékes hagyományainkat, de emellett a dél-amerikai magyarok felé is van feladatunk, kötelezettségünk.

A 2012-es év főcélja a **XI. Dél-Amerikai Néptáncalkozó és szimpózium**.

Idén újból rajtunk a sor, hogy egy nívós találkozót szervezzünk meg. Ez nemcsak nekünk, hanem az egész régió magyar fiataljainak összefogása érdekében fontos. Bizunk benne, hogy a kolónia segítségével és önzetlen hozzáállásával - a támogatás, vendégfogadás terén - méltóképpen fogadhatjuk itt köztünk a közel 100 külföldről érkező magyar néptáncost, zenészt és tanárokat, és egy igazán szép és élményekben gazdag találkozó lesz az eredménye: **egy felejthetetlen nagy magyar találkozó!**

Öszinte hálával kívánok minden kedves Olvasónak egy szeretetben gazdag évet, a magam és az egész együttes nevében:

Bonapartian Edí
Regös vezető

KARÁCSONYI VÁSÁR 2011...

A **Zrínyi Ifjúsági Kör ösztöndíjbi-zottsága** szülei is lankadatlanul vállalták a **parrillánál** a szokásos húsok, italok és tombolatárgyak eladását. Mértékelt fontosságú a standjuk, hiszen ez az év legnagyobb pénzbevételük ahhoz, hogy a diákok magyarországi utazásához komoly összegekkel hozzájárulhassanak.

“Parrilla és Tombola”

Mint minden évben, a vásár standjai három területre voltak beosztva, vagyis az egyesület nagytermében, a cserkészház alsó nagytermében és a tenispálya széléin.

A rendezvény főszervezője változatlanul **Tóthné Göndör Emma** volt, aki már hosszú hetekkel a vásár előtt intézi az összes részleteket. Elkerülhetetlenül egy-egyetlen gondolat merül fel bennem: vajon mi lesz, ha Emma (sok év múlva) nem lesz?

Fotó Gloria

Ez a kérdés másokra is vonatkozhat, vagyis mindazokra, akik az itteni magyarságért dolgoznak! Mi lesz, ha nem lesznek?

m - Izgalmas nyári cserkészkalandok készülnek a csapatokon belül. Úgy lányok, mint fiúk érdekes, újszerű **táborokat** agyaltak ki. A **kiscserkész** tábor azonban már decemberben lezajlott, Bragadóban. Mindhárom eseményről hosszan beszámolunk.

i - Az idén ismét Argentínára kerül a sor! Negyedszer! Igen, itt lesz júliusban a **XI. Dél-Amerikai Magyar Néptáncalkozó!** A Regös együttes szervezőbizottsága már keményen dolgozik, színháztermet bérel, intenzíven levelez, új színpadi számokat készít, helyet foglal le a táncszimpóziumra. Nagy az izgalom, és előreláthatólag persze megint óriási siker

folyt. az 1. oldalról

Épp ezért annyira lényeges az utánunk jövők célszerű „felnevelése”. Ez a legmeggondolandóbb tény! És az, hogy nem elég lelkesíteni és átadni-átvenni egy-egy szakosztályt. Ki kell tanulni! Fel kell készülni, el kell sajátítani mindazt, ami szükséges a folytatáshoz! Ez nem csak tőlünk függ (sajnos), hanem az utódok lelkiismeretes hozzáállásától is, ill. azok komoly felelősségvállalásától. Mindkét oldalon múlik!

Késő este van, vasárnap este... Már elment minden vendég, látogató, csak mi, magyarok, vagyunk még a Hungáriában. A fáradság ellenére takarítunk, pakolunk: úgy kell hagynunk az egész területet, mintha semmi sem történt volna. Máskor majd kezdjük újra: mással, újjal, a következővel!

Azért jóval éjjel után egy kis 5-ös csoportoska ottmaradt a sötét, üres tenispálya oldalán, s a legteltesebb csendet élvezve, a kis szemerkélő eső utáni csillagos ég alatt átfontoltuk az átélt napokat, és minden kisebb akadály ellenére eldöntöttük, hogy szennzációs volt! (ZK)

(* *A krónikás sajnós az idén is kifejejtette annak említését, hogy a klubház 1. emeletén a HKK könyvtár megint megrendezte az „ingyen-könyv akcióját.” Sok látogatónk volt, sokan boldogan ily módon „szerezték” könyvet, és meglepetésünkre volt olyan, aki naponta vissza-visszatért, hogy újabb „jó fogások” után kutasson. Voltak jó páran nem magyarok, akik kihangsúlyozták: kizárólag az ingyen könyvek és az ugyanítt kapható karácsonyi lemezek miatt látogatnak el a vásárra már harmadik éve. Titokban reméljük, hogy azért más helyekre is benéztek, és több standnál költöttek a könyveknél „megspórolt” pénzeszkéjükből... (HKZS)*

lesz. Az argentinai magyar közösség pedig egy teljesen meglepő, gyönyörű műsort élvezhet majd!

- Csak másfél év hiányzik a rendhagyó **Tiszai cserkész-kajaktúra** megvalósításához! A következő számunkban **Demes Sanyi Gemer** főszervező elmeséli nekünk elképzelése összes mozzanatát. Elpasszolhatatlan cikk lesz! Várd figyelemmel!

- São Paulóban megalakult a **ZSIVAJ népi zenekar!** Innen a HUFI oldalairól az itteni **Mákos népi zenekar** tagjai, valamint minden néptáncos és az egész magyar közösség gratulál nekik e fantasztikus kezdeményezéshez! Marques Pedro (hegedű), Kiss Tomi (brácsa), Tirczka Loli (brácsa), Jeszenszky Alessandra (bőgő) és Kiss

KI KICSODA a magyar fiatalok közt?

Interjú Huszár Pityu Istvánnal

Régen nem mutatunk be „új” magyar fiatalokat, azokat, akik közel állnak hozzánk, kísérik munkánkat, és szívünkhöz simulva oldják fel e munka sokszor feszült egyedüllétét! **Pityu** már egy pár éve kedves barátunk. Nem Buenos Airesben él, de jó ideje Argentínában dolgozik. Egy szép nap „megjelent” a Hungáriában, és azóta közvetlen kedvességével bekéredzkedett szívünkbe!

Zólyomi Kati: Meséj nekünk magyar otthonodról, szüleidről, szakmádról...

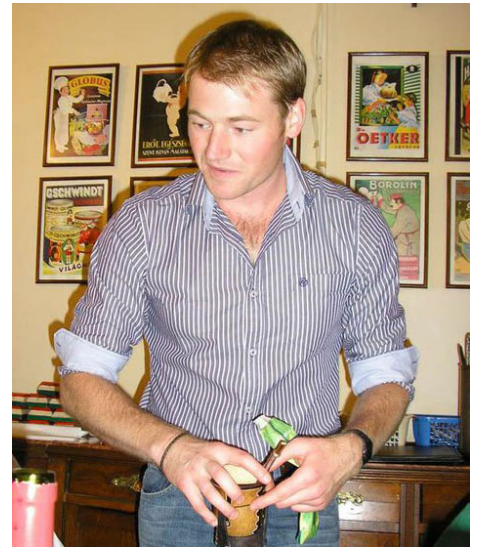
Huszár Pityu: A családom Békés megyében, Szarvason lakik az ország dél-keleti részén. A város mintegy 18 ezres lélekszámú kis üdülőváros a Holt-Körös partján. Nyári időszakban egy nagyon kedvelt turistacélpont. Egyik nevezetessége, hogy éppen a történelmi Magyarország földrajzi közepén fekszik, amit egy emlékmű is megőrökít. Egy családi házban lakunk - kihasználva a vidék adottságait - nagy, művelt kertrésszel, gyümölcsfákkal, háziállatok társaságában. A nyár zömét a Körös-parti nyaralónkon töltjük, de az ottani munkánk kívül mindig szakítunk időt egy-egy igazi pörkölt vagy éppen halászlé főzésére, amit barátok társaságában, helyben fogyasztunk el. Érdekes, hogy a család minden egyes tagja valamilyen módon kötődik a kajak-kenu sporthoz, amiben mi magyarok kis túlzással világszereplők vagyunk. Apu versenyző volt, ma nemzetközi versenybíró, de öcsém és én is több évig versenyeztünk. Ilyen környezetben anyu sem maradhatott el: szintén versenyző minősítése van.

A 8 általánost Szarvason végeztem 1998-ban, ezután Békéscsabára jártam a Gépészeti és Számítástechnikai Szakközépiskolába (4 évig). Ezt elvégezve 2002-ben elkezdtem Budapesten a Műszaki Egyetem gépészmérnöki karát, amit 2007-ben fejeztem be. Tanulmányaim során 1 félévre elnyertem a Köztársasági és az ERASMUS ösztöndíjakat, amelyek keretében a diplomamunkámat külföldön a finn Helsinki Műszaki Egyetemen tudtam elkészíteni.

Szüleim Sebesy Ilona, óvónő-intézményvezető a városi óvodában, de az óvoda melletti általános iskolában és a főiskolán is adott órákat. Anyu szentesi születésű. Apu szarvasi származású. Huszár Levente (öcsém) a szarvasi gimnáziumban tanult angol nyelvszakon, ezek után a nyomdokaimba lépve ugyancsak a Műszaki Egyetem Gépészkarát választotta. Lassan a felénél jár, de még így is 3 éve hátra van a diplomáig.

ZK: Mikor dönt el, hogy Argentínába jössz dolgozni?

HP: 2007 decemberében álltam munkába ez első munkahelyemen, ami egyenesen Argentínába vezetett... Mint derült égből a villámcsapás úgy jött a hír, hogy megfelelttem az állás interjún. Egyrészt ez azért volt meglepetés, mivel rögtön munkát ajánlottak egy számomra nagyon érdekes munkakörben: az olajiparban. Másrészt, mert ez olyan helyen van, ahol addig még nem jártam: Európán

Huszár István Pityu a Hungária éttermében

kívül, Argentínában! Szó szerint nagyon meglepődtem, és mivel elég kalandvágyó vagyok, belevágtam. A spanyol nyelvismeret hiánya sem rettentett vissza, hiszen a latin nyelvek mindig is vonzottak.

Mikor megérkeztem 2007 decemberében, nagyon furcsa volt a magyar tőlől az argentin nyárba csöppenni, de ezt nem bántam. Egyből Neuquénbe utaztam, ahol új kihívásokra, barátokra és kollegákra találtam egy magyarországitól eltérő környezetben.

ZK: Azóta mit jelent számodra a közösségünk, Hungária egyesületünk élete?

HP: Érdekes, hogy a Hungáriára véletlenül találtam rá az interneten böngészés közben. Az *Argentínai Magyar Hírlap* egy régebbi számában megjelent cikkére bukkantam. Akkor még nem hittem volna, hogy ilyen messze Magyarországtól létezik egy ilyen összetartó társaság, mint a Hungária, beleértve minden korosztályt a fiataloktól az idősekig. Azon kevés alkalommal, mikor Buenos Airesben járok, mindig örömmel látogatok a Hungáriába, akár egy jóízű beszélgetésre vagy valamely hétfégi kulturális programra.

ZK: Mit hoztál magadból hozzánk, és ha elmész, mit vinnél el magaddal belőlünk?

HP: Talán egy csipetnyit hoztam magammal a mai magyar fiatalság életstílusából, ami az új megismerésén, a kalandvágyon és kihívásokon alapul, mint a külföldi munkavállalás. Ami nagyon megragadott a Hungáriában: az összetartás, a közösségi élet és a tagok önzetlen segítőkészsége.

ZK: Magyarságtudatod erősödött amióta itt élsz? Avagy megváltozott?

HP: Annak ellenére, hogy a kommunikáció korát éljük, ahol a távolságnak már nincs akkora szerepe, mint korábban, gyakran hiányoznak az otthoni szokások, személyes beszélgetések. Mióta itt vagyok, szívesebben olvasok/nézek magyar vonatkozású programokat, hiszen itt Argentínában nem mindig van rá mód. Tehát az ittlétem határozottan megerősítette magyarságtudatomat.

ZK: Melyik a legszebb argentin táj, amit megismerhettél?

HP: Nagyon lenyűgözött az Andok hegyvidéke, festői tájaival és nyugalomával, Bariloche és Esquel környéke, ami teljesen eltér a hatalmas Patagónia sivatár, kietlen vidékeitől. Sikertelen megismerem az atlanti partvidék déli részének szépségeit is.

ZK: Mit meséltél családnak rólad?

HP: Csakis jókat! A szívélyes fogadtatást a Klubban, a színes kulturális programokról, az új barátaimról, az egyesületi életéről...

Tudjuk, hogy Pityuval meglepéte-szerűen akár mikor bekövetkezhet egy újabb találkozó! Várjuk! □

Beatrice (ének): gratulálunk! Hajrá! Éljen a dél-amerikai magyar néptáncmozgalom!

SZÉP ÉLETV, CSERKÉSZÉLETV

LEHETŐSÉG EGY KOMOLY FELVIDÉKI ÉS CSERKÉSZ ÉLMÉNYRE

A Szlovákiai Magyar Cserkészszövetség az Európai Önkéntes Szolgálat keretében két határon túli magyar fiatalot (18-30 év) keres.

Az önkéntes szolgálat 2012. április 1-jén kezdődik, és egy évre fogadjuk a fiatal(oka)t.

Amit biztosítani tudunk az önkéntességhez:

- szállás,
- zsebpénz (95 Eur/hó),
- étkezési hozzájárulás (125 Eur/hó),
- egyszerű nyelvtanfolyam (szlovák/angol),
- AXA biztosítás a szolgálat teljes időtartamára.

Főbb teendők, amire várjuk az önkéntes(ek)e)t:

- Rendezvényszervezésben, -lebonyolításban és -kiértékelésben való segítség.

- Helyi médiaprogram segítése (publikáció a cserkészújságban és a szövetség honlapján).

- Nemzetközi ifjúsági munkáink segítése, az European Volunteer Service (EVS) propagálása.

- Helyi környezetvédelmi program megálmodása, megvalósítása.

- Számítógépes adatkezelés, adatbázis-frissítés.

- Cserkészgyűjtemény és -irattár archiválása, katalógizálása, rendezése.

Kikkel? Egyesületünk 3 főállású alkalmazottjával, valamint szervezetünk önkénteseivel, továbbá egy másik EVS önkéntessel.

Hol? Az SZMCS központjában, Dunaszerdahelyen, amely a Csallóköz szívében található meg, Pozsonytól, Győrtől, Komáromtól kb. 50-50 km-re.

Egyesületünkön bővebben honlapunkon olvashatsz: www.szmcs.sk.

Első önkéntesünk, Kukor Tamás emlényeiről a <http://onkentesmunkadunaszzerdahely.blog.hu/> internetes naplóban olvashatsz.

*

A szállás a szövetség székhelyének épületében található, így helyben van az önkéntes munkahelye is, ezáltal nem kell korán reggel kelnie és utaznia sem. A kétágyas szobán és az előszobán a másik önkéntessel kell megosztotnia. Az önkéntesek rendelkezésére áll egy teljesen felszerelt konyha (gáztűzhely sütővel, mikrohullámú sütő, hűtő fagyasztóval, stb.), fürdőszoba mosógéppel, tévé, asztali számítógép, internethozzáférés WiFivel. Az önkéntes az egyéves szakmai gyakorlatról, az ekkor

megszerzett/élményített szakmai ismeretekről nemzetközi elismervényt kap.

További kérdések a kismedve@szmcs.sk címen vagy a +421/915/465224-es mobilszámon tehetők fel.

Ha esetleg érdekel, akkor kíváncsian várjuk az önéletrajzod és a motivációs leveled az szmcs@szmcs.sk és a kismedve@szmcs.sk e-mail címre mielőbb, hogy január végén már a konkrét adatokkal tudjuk beadni a pályázatot!

Várunk!

Csémi Szilárd est. - Kismedve, SZMCS ügyvezető elnöke

(Köszönet Kunckelné Ildikó)

A kolónia ír...

Kedves Olvasó!

Közösségünkben nincs olyan magyar, legyen az idős vagy fiatal, aki nem ismeri Dombay Jencit. Számomra nem csupán ismerős, hanem barát - de apahelyettes is! Sok-sok éve álmodozunk együtt, mégtöbbet

dolgoztunk egymás mellett számos színdarab, előadás előtt s alatt. Sok művészi és baráti élményt osztottunk meg, a legértékesebb eszmecseréket!

Jenci ír, sokat, régóta, mindig. Most itt közöljük tőle a talán a legérteke-

nyebb magyar pillanata után megszületett írását. A következő sorokat békében, nyugalomban ajánlom elolvasni, tüzetesen. A szavak illatot, hazát, szülőföldet idéznek fel, a viszontlátkozás egyetlen felfogható meghatódását! (ZK)

Dombay Jenci:

A Paskom

Az öregember áll a domb tetején és nézi a falut. Hófehér hajával, szakállával úgy néz ki ebben a csillogó nyári reggelben, mint egy világitótorny. Az aranykeretes szemüveg mögött a két mosolygó kék szem most könnytől homályos. Vajon miért?

A falun nem sok látnivaló van. Szürke bádogtetős kis templomtorony alig emelkedik ki a piros cseréptetők és a magas fák koronái közül.

Igen, ott a templom mellett! Ott kell lenni a kis palatetős háznak, amiért 14.000 km-t repült ide, a világ végéről, hogy még egyszer meglássa. Bizony, eltelt már több mint hatvan év, mikor egy ilyen szép nyári napon itthagytá.

De várjunk csak! Hogy is hívják ezt a dombot? Ez akkor - valamikor - legelő volt. Már évek óta gondolkozik rajta, de nem jut eszébe. A többi nevek, a Kutyahegy, a Hívősvölgy, a Sárgás, a Máriaképi dűlő visszajöttek, de ez a domb makacsul takarózik a feledés szürke fátylával!

Átnéz a domb másik oldalára. Lent a völgyben nagy bádogtetős birkaakol van, amibe most tereli be a juhász a falkát. A két kutya csaholása felhallatszik ide a dombra. Tehát ez továbbra is legelő. De hogy is hívják már - na!

Nézi tovább a falut, és tornyosulnak az emlékek. Nevek, arcok jelennek meg lelki szemei előtt. Vajon élnek még? Hányan?

Motoroktatóság téríti vissza a jelenbe. A domboldalon az akol felől traktor kapaszkodik felfelé az alig látható dűlőúton. A traktoros a juhász. Na lám! Már nem számaron megy a juhász, hanem traktoron. *Tempora mutantur!* Változnak az idők. Mikor odaér az öregember mellé, lelassít és jól szemügyre veszi.

- Jó reggelt - köszön az öregúr - maga idevalósi?

A traktoros megállítja a masinát, mert a durrogástól egy szót sem lehet érteni.

- Jó reggelt kívánok - feleli - igen kérem, már vagy tizenöt esztendeje - és nézi, hogy a furcsa öregúr egy maréknyi gázt tart a kezében, amit az előbb tépett itt a kerítés mellett. Mit akarhat az öreg ezzel

a csokor gazzal?

- Mondja kérem, hogy hívják ezt a dombot? - szögezi neki a kérdést az öregúr a traktoros juhásznak (mert most ez a világon a legfontosabb!)

- Ez a Paskom, kérem - vidul fel a juhász arca, mert már kitalálta, hogy az öreg csak idevaló lehet, aki most visszajött megnézni a szülőfaluját. De a biztonság kedvéért megkérdezi:

- Ugyi, maga is idevaló? Hugyan hívják?

- Igen, idevaló vagyok - mosolyog rá az öregúr - de már vagy hatvan éve nem voltam itthon, és elfelejtettem a neveket. Máskülönb Dombaynak hívnak.

- Akkor maga annak a Dombay tanítónak (sic!) a fija, aki itt vót a háború előtt!

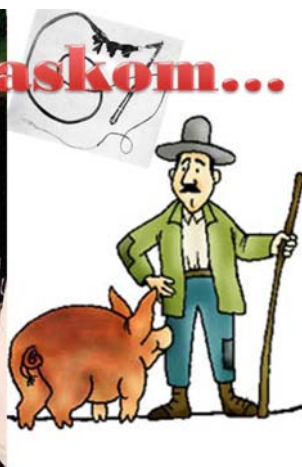
Ez nem kérdés, hanem megállapítás! - Én ugyan nem ösmértem, de sokat hallottam rúlla. No, akkor Isten hozta itthun - nyújtja a kezét a motorizált juhász - és tovapöfög-durrog a falu felé.

Az öregúr csak néz utána és ismételteti magában: Paskom - Paskom - Paskom.

Igen, így hívják-hívták ezt a dombos legelőt. De hol van az öreg nyárfá, ami alatt a konda delelni szokott? Mert ide a disznókat, kecskéket és egy pár juhot hajtott ki minden reggel a Naszvadi Jóska, a kanász, aki kora hajnalban hangos tülköszóval szedte össze a faluban a disznókat, kecskéket és azt a pár fejős birkát, és hajtotta ki ide a Paskomba, hogy alkonyatkor újra visszahajtsa őket a faluba.

Nézi a hosszúfűvű legelőt, és az lassan átváltozik rövid, lerágott fűvű, feltúrt földű, öregnyárfás, régi Paskommá. A disznók szerteszét turkálják a földet, a kecskék és birkák egy csoportban legelnek. A nyárfá árnyékában, a kanász hűsöl. A kutyák ürgére vadásznak valahol, és egy nyolc-kilencéves legényke a nyárfá előtt a napon bajlódik egy hosszú karikás-ustorral, ami semmiféleképpen nem akar „megkondulni”.

A kanász, a Jóska, mosolyogva szívja az árnyékban a hüvelybe töltött Hercegovina cigarettát, amit a kisfiú hozott neki, fizetés-

ként, hogy megtanítsa bánni a karikással, mivel ezt a cigarettát a kissrác atyai rendelkezésre töltogette otthon, és ugyebár töltogetés közben egy-két cigarettapapír eltörhet, vagy elszakadhat és így nem is tűnik fel, ha egy-két-három-öt darab hiányzik. Azonkívül ez csak bocsánatos bűn, és meg sem kell gyönni, csak megbánni, viszont ennek az árán megtanulja az ember, azaz a gyerek, a karikásustor használatát, ami gyakorlatilag talán egy jövődöbeli mérnöknek nem életbevágóan fontos tudomány, de el lehet vele büszkélkedni a haveroknak, akik ehhez a magasröptű tudományhoz hatökrök!

Tehát kínlódik a legényke a karikással, amíg a Jóska be nem fejezi a cigarettát. De akkor már megunja a gyerek ügyetlenkedését és kiveszi a kezéből a „hétköznapi karikást”.

Mert ez a hétköznapi. Egyszerű fanyele van, faragás, ölmözás, viaszolás nélkül. A vaskarikája is kicsit rozsdás, nincs színes sallang befelelő és a végén, a sudár közé vasdrót van fonva, hogy ha az öreg kan megbolondul, úgy oda lehessen neki rittyenteni, hogy a nyomán a vastag disznóbőr is reped és észhez téríti a megvadult kandisznót, amelyik ilyenkor még a kanászt is megtámadhatja!

A Jóska megtekeri vagy háromszor a feje körül, és olyat kondít vele, hogy talán még a faluban is meghallják! Aztán magyaráz:

- Így fogd meg a vígit, marikra, nem úgy, mint egy plajbászt! Osztán így könyékből megcsavarod a fejed fölött, meghúzod visszafelé csuklóbul, hogy az egész fonat hurokba kígyózzon vissza, akkor a sudár csattan! Na próbáld! - lép hátra a „mester”, és tisztas távolból nézi a tanítványt, mert a karikás van vagy 4-5 méter, és sose lehet tudni, hogy egy ilyen ügyetlen gyerek kezében hol fog csattanni a sudár.

A legényke tekeri, megrántja, kígyózik a fonat és csattan is a sudár, de a legényke arcán! A kanász majd felborul a harsogó röhögéstől, és csak nagy csuklással tudja mondani, hogy:

- Míg szerencse, hogy kivettem a sudárbul a drótot, mert most pókhálózhatnád a pufadat!

Tudniillik, errefelé pókhálót raknak a

vágott sebre, hogy gyorsabban összeforrjon.

A legényke szorítja a két tenyerét az ütés helyére, és a szeme tele van könnyel. De sírni? Azt természetesen nem lehet, így csak csendesen azt mondja:

- Mutasd meg még egyszer, hogy köll?

Erre a kanász abbahagyja a nevetést, jól megnézi a gyereket és csak annyit mond, hogy: nahát! Mert tudja, hogy ez fáj, sőt nagyon fáj, mert neki is nagyon fáj mikor őt tanították. De a gyerek nem bög, se nem szalad haza árulkodni, se nem őt szidja. Tehát szépen átveszi a karikást, és most már megmutatja pontosan, hogy kell meghúzni a hosszú kígyózó ustort és hogy kell fogni a nyelet, hogy a sudár ne a mi „pufákon”, hanem a levegőben csattanjon. S mivel gyakorlat teszi a mestert, mikor a déli harangzó a legényke eszébe juttatja, hogy ő rettentő éhes, már elég jól megy a kondítás. Főképpen szemben, bár még korántsem csattan akkorát, mint a kanászé.

- Nem is fog soha akkorát szóni - mondja ez - mert erre születni köll, és minden nap gyakorúni!

De ez nem is fontos, mert ezzel a tudással már el lehet ámítani a haverokat. Meg azért búcsúzóul a kanászlegény egy kiskosár csirkegombát nyom a fiúcska kezébe, hogy „Ezt meg a tanítónéninek küdöm, válják egészségükre!”

És már trappol is hazafelé a gyerek, és elhatározza, hogy megmondja (ha kérdezik!), hogy a Paskomban volt sétálni és gombázni, és ez biztos nem bolondgomba, mert a Naszvadi Józsi mutatta, hogy melyiket szedje, aki máskülönb tiszelteti a tanítónénit. Bár lehet, hogy az öreg mindenasszony, a Korcsog Örzse néni, akinek az apja is meg az ura is csordás volt, majd megkérdi mosolyogva (de csöndesen), hogy tud-e már a karikással bánni? Mert öneki hiába mondja, hogy elesett és megütötte az arcát, mert hát őt „nem a gólya költötte!” De ez mind nem fontos, mert most már büszke a kislegény, hogy tud durrantani a karikással...

*

Hirtelen, mintha mély álomból ébredne, rebben föl az öregúr az idegen szóra:

- ¿Dónde estuviste? (Hol voltál?) - nevet rá argentin felesége meleg szeme. - ¿Nos están llamando para seguir! (Hívnak bennünket, mert tovább kell mennünk!)

- ¿Lejos, muy lejos! (Messze, nagyon messze!) - feleli az öregúr, és vidáman belekarol az asszonyba.

Most már minden jól van. Otthon volt a Paskomban, és itthon is van most is. Mert, hát *mindenütt jó, de azért mégis a legjobb otthon.* Akárhol is van az az OTTHON! ■

Zsuzsi íróasztaláról...

Lajtaváryné Benedek Zsuzsi cst. rovata

A VÁRVA VÁRT NYÁR...

Lassan ennek az évnek is a végére érünk. Szalad az idő. Élünk a nagy hajszában, vágatva, száguldozva végezzük munkánkat. Örülünk, hogy dolgozhatunk és megélhetünk, év végén pedig annak örülünk, hogy még élünk! Annak is örülünk, hogy itt a nyár, és itt a megérdemelt pihenés, kikapcsolódás és szórakozás. Újra „feltöltjük” magunkat, hogy legyen erő az új évben. Kell az új energia, hiszen nemsokára kezdődik az újabb rohanás!

Mivel már ilyen nyári hangulatban vagyok, kedvem van játszani. Hány szót tudsz összeírni, amely a nyár szóból ered? Segítek neked. Én megadom a jelentését, te meg találd ki a szót:

1. Nyári üdülését tölti:.....
2. Személy, aki nyáron elutazik. (A kisebb házat, amelyet nyaralás céljából használnak, azt is így nevezik):.....
3. Több, vagy minden év nyarán:.....
4. Nyár végének időszaka:.....
5. Nyár elejének időszaka:.....
6. Valakinek a nyaralását elősegíti, vagy előkészíti. Nyaralni visz valakit:.....
7. Mire nyár lesz: .....

(nyaralás / utazás / üdülés / nyaralás / előkészít / visz / lesz)

Más nyelven el tudod mondani ezeket a meghatározásokat egy szóval? Nekem legjobban a **nyaraltat** szó hívja fel a figyelmemet. A **nyaral** igéből képzünk új igét. Ilyet is csak a magyar tud! Azt a toldalékot, hogy -at/-et/-tat/-tet úgy hívják, hogy **igeképző**, mivel új igét képez. Ráadásul úgy hívják, hogy **műveltető képző**. Miért? Mert másvalaki végzi a munkát helyettünk. Más művel helyettünk. Tehát van egy kezdeményező (1), van egy műveltető ige (2) és van egy kivitelező (3). Lássuk a példát:

A szomszéd (1) megjavíttatja (2) a rádiót Pista bácsival (3).

Ez már megint egy gyöngyszeme a magyar nyelvnek. Figyeld csak meg:

- Sétáltatja a kutyáját.
- Megíratja a barátnőjével a leckét.
- Kinyitatta a portással az ajtót.
- Megeteti a gyereket.
- Pisti sört hozat a pincérrel.

Próbáld csak elmondani ezeket a mondatokat spanyolul, vagy angolul. Hány szóra lenne szükséged? Mindig ugyanazt a szerkezetet használnád? Ugye nem olyan egyszerű ezeket más nyelven kifejezni. Magyarul viszont léteznek a műveltető igeképzők, és ezzel megoldjuk a kérdést. A diákok, akik magyarul tanulnak, azok is hálásak, hogy ilyen szervezeten fel van építve a magyar nyelvten.

Csak azzal kell tisztában lenni, hogy mikor milyen igekötőre van szükség. Mikor -at/-et/-tat/- vagy -tet? Am ehhez is van szabály, ami segít! Lássuk csak:

Minden több szótagú ige -tat/-tet képzőt kap (vasaltat, ellenőriztet, olvastat, beszéltet, csomagoltat, gépeltet, pucoltat, dolgoztat).

Egytagú igék közül a tesz, vesz, hisz, visz -tat/-tet képzőt kap (tetet, vetet, hitet, vitet). Ugyanígy az eszik, iszik, alszik, fekszik (etet, itat, altat, fektet).

Magánhangzó + t-re végződő igék -tat/-tet képzőt kapnak (nyittat, süttet).

Minden más egytagú ige -at/-et képzőt kap (küldet, írat, varrat, nézet, mosat, rakat, hozat, stb.)

Érdekes, ugye? És ha már igeképzőkről van szó, hadd említsek még egy csoportot, ami szintén nincs más nyelveken. Hogyan mondanád például más nyelven azt, hogy

- Péter a képeket nézegeti.
- A lányok beszélgetnek.
- Fiam csak tanulgat, azért nem sikerül a vizsgája.

Mekkora jelentősége van a -gat/-get igekötőnek, nem? Ezt úgy hívják, hogy **gyakorító igekötő**. Miért? Mert azt fejezi ki, hogy többször csinálunk valamit, de szerintem inkább azt fejezi ki, hogy kis intenzitással, nem túl alaposan, inkább felületesen csinálunk valamit. Nekem ez a felületesség igekötője. Egy egyszerű szótag, és tökéletesen megértem mit akar mondani. Ráadásul milyen egyszerű a használata. Ugye mesés a magyar nyelv?

„MAGYAR” ÉLETTÜNK SZÍNEI

Budapesti tudósítók:

Espinosané Dr. Benkő Teri cst. és Espinosa Zavarce José Vicente st.

A magyar táncművészet felkerült az „UNESCO szellemi s kulturális örökség” listájára!

Magyarországon kedvelik a táncot. Budapesten csak úgy szaporodnak a tánciskolák! Szinte a világ minden tájáról származó legkülönbözőbb táncleépéseket lehet elsajátítani. Bolgár, ír, görög, de talán a legnépszerűbbek a „latin” táncok, a salsa a csúcson, az arab hastánc és az argentin tangó!

De mi van a magyar néptáncal? Nagyon sokan üzik, de szerintem nem elegendő. Pedig olyan komplett, gazdag és változatos! Ellenben akik foglalkoznak vele, azok teljes lélekkel teszik ezt. Szeretettel és odaadással.

Mindazok, akik szeretik a magyar néptáncot és élvezik a táncművészetet, most kaptunk egy év végi ajándékot: az UNESCO szellemi s kulturális örökség listájára felvette a magyar táncművészetet!

Megfandom őszintén, én nem is tudtam, hogy van ilyen. Tudtam a földrajzi-történelmi világörökségről, de arról nem, hogy szerepelhet kézzel nem megfogható szellemi érték is e listán. A szellemi világörökség az őskortól örökölt hagyományokat, kifejezőmódokat, szóbeli hagyományokat, előadóművészeteket, társadalmi gyakorlatokat, ünnepi rítusokat, eseményeket, régi iparágak tudásanyagát tartalmazza.

*

Az UNESCO szellemi örökség listáira idén több mint 80 elemet jelöltek a tagországok a többi kategóriával együtt. A magyar táncművészet 11 másik hagyományörző gyakorlattal együtt szerepelt a szellemi kulturális örökség megőrzését szolgáló programok, projektek és tevékenységek között.

A részes országoknak minden év március 31-ig kell megtenni jelöléseiket, mellékelni kell hozzá tíz darab jelenkori fotót, valamint egy tízperces filmet is, amely bemutatja az adott örökséget. A felterjesztést egy éves értékelési folyamat követi. 2011 novemberében ülésezett az UNESCO bizottsága Bali szigetén és hozta számunkra a pozitív döntést. Sajnos a tévés híradókban nem hallottam erről...

„Óriási jelentőségű, hogy a magyar modell felkerült

Azért is mesés, mert ezek az igekötők nem befolyásolják az igeragozást. Tehát továbbra is úgy ragozunk, ahogyan tudjuk, ahogyan tanultuk, csupán közéjük az igekötő. Megpróbálom egy táblázatban elmagyarázni:

Személyes névmás	igető	alanyi ragozás valamit	tárgyi ragozás a nyelvtant
én	TANUL	OK	OM
te	TANUL	SZ	OD
ő / On	TANUL	-	JA
mi	TANUL	UNK	JUK
ti	TANUL	TOK	JÁTOK
ők / Önök	TANUL	NAK	JAK

Most csupán beleillesztem a műveltető igeképzőt. A ragozás nem változik. A helyesírás is egyértelmű a táblázat alapján.

Személyes névmás	igető	műveltető igekötő	alanyi ragozás valamit	tárgyi ragozás a nyelvtant
én	TANUL	TAT	OK	OM
te	TANUL	TAT	SZ	OD
ő / On	TANUL	TAT	-	JA
mi	TANUL	TAT	UNK	JUK
ti	TANUL	TAT	TOK	JÁTOK
ők / Önök	TANUL	TAT	NAK	JAK

Ugyanígy működik a gyakorító igeképző:

Személyes névmás	igető	gyakorító igeképző	alanyi ragozás valamit	tárgyi ragozás a nyelvtant
én	TANUL	GAT	OK	OM
te	TANUL	GAT	SZ	OD
ő / On	TANUL	GAT	-	JA
mi	TANUL	GAT	UNK	JUK
ti	TANUL	GAT	TOK	JÁTOK
ők / Önök	TANUL	GAT	NAK	JAK

Ezek után eldöntöttem, hogy én nemcsak pihengetni fogok a nyáron, hanem legalább egy pár napig komolyan, igazán pihenni! Jó nyaralást mindenkinek! És azért a nyáron ne felejtünk el magyarul beszélni! (nem csak beszélgetni, és ne felejtjük el gyerekeinket magyarul beszéltetni!)

Ami az íróasztalon maradt:

Mindig újra felmerül a kérdés: **Boldog új évet!** vagy **Boldog Újévet?** Ha az egész évre kívánom a boldogságot, akkor boldog új évet. Ha csak január elsejére, akkor Boldog Újévet!

Én boldog új évet kívánok minden Olvasónak!

az UNESCO szellemi örökség listájára, hiszen a Magyarországon kibontakozott táncművészet nyomán szerte Európában megalakultak a táncházak, mindenütt a saját hagyományt dolgozták fel, de mindenütt táncoltak magyar táncokat is, amelyeket tőlünk tanultak, és a táncház elismert hungarikummá vált - mondta erre reagálva **Novák Ferenc Tata** koreográfus.

A 80 éves Kossuth-díjas művész részvételével - ill. **Sebő Ferenc, Halmos Béla** és **Martin György** közreműködésével - nyílt meg 1972. május 6-án, Budapesten az első táncház, majd sorra szerveződtek az újabb és újabb magyar, ill. a közelebb-távolabb élő népek zenéjét-táncait bemutató és őrző táncházak.

Teljes a tudatlanságom: azt se tudtam, hogy a táncművészet egy magyar találmány! Igenis, büszkék lehetünk rá!

*

Létezik egy magyar kulturális örökségvédelem is. A magyar nemzeti jegyzékbe először 2008-ban a mohácsi busójárás szokása került fel, majd még ugyanabban az évben az 1953-ban alapított Népművészet Mestere díj kitüntetettjeinek tudása és tevékenysége. 2009-ben a kunsági birkapörkölt karcagi hagyományával, a mezőtúri fazekassággal, a kalocsai hagyományokkal (hímzés, viselet, pingálás, tánc) bővült a nemzeti lista. Majd tavaly a magyar solymászáttal, a halasi csipkeverés élő hagyományával, valamint a matyó örökségével (hímzés, viselet, folklór továbbélése).

Eddig a mohácsi busójárás szerepelt a magyar elemek közül az UNESCO nemzetközi reprezentatív listáján. No ezt se tudtam!

A kulturális kormányzat idén tavasszal a magyar solymászatot és a matyó örökséget terjesztette fel az UNESCO szellemi kulturális örökség reprezentatív listájára. Ezek a 2012 őszi indonéziai ülésen kerülhetnek az UNESCO listájára. Már most drukkolunk nekik!

Teri

Itt azonnal eszembe jut az argentin **Cataratas del Iguazú** vizesés idej elfogadása mint a világ egyik szépsége! Lassan de biztosan felkerülnek az eddig nem igénybe vett természeti vagy hagyományos kincsek is, amelyek által a világ megtudhatja, mi minden létezik e földön, amelyre az egész emberiség egységesen büszke lehet! (ZK)

HUNGÁRIA
MAGYAR EGYESÜLET

Pje. Juncal 4250 - (1636) Olivos
4799-8437 4711-0144

ELNÖK: ZOMBORY ISTVÁN ez1955@gmail.com

Vezetőségi gyűlések a hó 1. és 3. szerdáján.
Választmány: Páros hónapok 3. szerdáján.

Titkárság: Rugonyi Attila

Szerdától szombatig 19 - 21 óra. Hosszú hétvégeken zárva.
hungariabuenosaires@gmail.com

Étterem: Hétköznap (hétfő kivételével) 18-tól éjfélig
Hétvégén ebéd és vacsora. Asztalfoglalás Sr. Omar

SZEMELVÉNYEK A HKK KÖNYVTÁR KATALÓGUSÁBÓL

(összeállítja Kádárné Bonta Anikó)

Club Hungaria - Pje. Juncal 4250, 1.em., Olivos
4799-8437 - nyitva a hó 2. és 4. pénteken 19-21 óra

Szórakoztató olvasmányok a melegben:

1045 Réz Pál (vál.): Huszonnégy izgalmas novella
1155/6 v. Somogyváry Gyula diák: Virágzik a mandulafa I.-II.

1851 Szilvássy László: Mesék a brianszky erdőből I.-II.

2933 Wodehouse, P.G.: Isten veled, Tóbiás

3719 Aldrich, B.S.: A múlt dala

5260 Steel, Danielle: A szellem